

[Einer-Jensen.]

det Lovforslag, han har fremsat, idet det jo, som Situationen er, i høj Grad er nødvendigt at gennemføre en Udvidelse af Understøttelsesretten for Arbejdsløhedskassemedlemmer, og takke, fordi Ministeren har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, saaledes at vi allerede nu ved Samlingens Begyndelse kan komme til at forhandle om Spørgsmaalet.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa at udvide det Dageantal, i hvilket Arbejdsløhedskasserne yder Understøttelse, med 90 Dage, og § 4 gaar ud paa yderligere at udvide det med 30 Dage, saaledes at den samlede Udvidelse af Dageantallet kan komme op paa 120 Dage. Der er da sket en Udvidelse af Dageantallet i Forhold til den Lov om ekstraordinær Understøttelse, vi havde sidste Vinter, idet Dageantallet da var 108, medens der nu foreslaas 120. Endelig udvides Retten til at faa Understøttelse for de Arbejdsløhedskassemedlemmer, der er faldet for Arbejdsløhedslovens § 15, Stk. 5, hvorefter Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saafremt den paagældende ikke har haft Arbejde mindst 26 eller 39 Uger i Løbet af 3 eller 4 Aar, idet de herved faar Adgang til at erholde denne forlængede Understøttelse.

Der sker altsaa en Udvidelse af Understøttelsesretten i Forhold til Loven fra sidste Vinter. Men til Gengæld skal Arbejdsløhedskasserne bære en Del af de Udgifter, som dette vil medføre.

Understøttelserne skal udbetales gennem Arbejdsløhedskasserne, og der stilles forskellige Beløb til Raadighed. I § 6 hedder det, at Statskassen refunderer $\frac{3}{4}$ af Arbejdsløhedskassernes Udgifter. Efter § 5 stilles der 3 Mill. Kr. til Raadighed for de Kasser, der benytter sig af Retten til Udvidelse af Dageantallet for de Medlemmer, der er faldet for Bestemmelsen om 10 Maaneders Grænsen, dog saaledes at Beløbet kommer de Kasser til gode, for hvis Vedkommende Udgiften ved en saadan Dispensation maa anses for særlig byrdefuld. Det vil altsaa sige, at den Arbejdsløhedskasse, hvis Økonomi er af en saadan Beskaffenhed, at den meget daarligt kunde taale at søge Dispensation fra Bestemmelsen om 10 Maaneders Grænsen, herved faar Adgang til at faa Andel i disse 3 Mill. Kr. i Forhold til de Udgifter, Kassen maatte have.

Efter den Beregning, Arbejdsdirektoratet har foretaget vedrørende Antallet af arbejdsløse i den kommende Vinter, regner man med 94 000 arbejdsløse Arbejdsløhedskassemedlemmer. Og man regner endvidere med, at ca. 40 pCt. vil være uden Un-

derstøttelse i Vinter. Det vil sige, at mellem 35 000 og 40 000 Medlemmer vil være uden nogen Understøttelse, fordi de har opbrugt den eller er faldet for Lovens særlige Bestemmelser. Altsaa et lige saa stort Antal som det, vi regnede med som normalt, da vi i 1932 gennemførte Arbejdsløhedsløven. Derfor vil enhver sikkert erkende, at det er nødvendigt, ekstraordinær som Situationen er, at søge gennemført en udvidet Ret til Understøttelse.

For Arbejdsløhedskassernes Vedkommende skete der jo det i 1932, at man gennemførte, at samtlige Kasser oprettede Fortsættelseskasser. Dette har betydet en øget Kontingentudgift for Medlemmerne. Hvis man derfor rejser Spørgsmaalet, om det ikke er muligt for Arbejdsløhedskasserne at bære Udgiften til Dispensation fra 10 Maaneders Grænsen, saa maa jeg sige, at det vil ikke være muligt. Der vil være nogle Kasser, der kan gøre det, men andre Kasser vil umuligt kunne bære Udgiften, og navnlig for den største af vore Arbejdsløhedskasser vil det være fuldkommen umuligt at paatage sig denne Udgift. Det vil heller ikke være muligt at foretage en Forhøjelse af Kontingenterne. Jeg kan f. Eks. nævne, at Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse sidste Aar foretog en Afstemning om, hvorvidt man skulde søge Dispensation fra Bestemmelsen om 10 Maaneders Grænsen og til Gengæld foretage en Kontingentforhøjelse. Det blev med meget stort Flertal forkastet af Medlemmerne.

Jeg vil vove at paastaa, at de Kontingenter, Arbejdsløhedskasserne nu er naaet op paa, er af den Højde, at der ikke er nogen Mulighed for at foretage Forhøjelser. I 1928—29, 1929—30 og 1930—31 var Arbejdsløhedskassernes Kontingenter gennemsnitlig 18—19 Mill. Kr. I 1932—33 androg de 29 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og i 1933—34 33 Mill. Kr. Der er altsaa en Stigning fra 1930—31 til 1933—34 paa 15 Mill. Kr. Det forekommer mig, at den Byrde, Arbejdsløhedskassernes Medlemmer her har taget paa sig, fortjener i høj Grad at blive paaskønnet af Staten. Et Forslag om en forlænget Understøttelse mener jeg derfor er en Retfærdigheds-handling.

Det gennemsnitlige Kontingent i 1933—34 var 94 Kr. pr. Medlem, og Formuen i Arbejdsløhedskasserne var pr. 1. April 1934 gennemsnitlig 104 Kr. pr. Medlem. Da nu det gennemsnitlige Kontingent har været op imod 100 Kr., vil man se, at Arbejdsløhedskassernes Formue ikke andrager mere end 1 Aars Kontingent og derfor ikke er nogen Formue i den Forstand,